

sætter en international højkonjunktur ind, så de kan plukke af en konjunkturgevinst.

Så det skulle da bare mangle andet, end at det skulle gå rigtig godt i dansk økonomi. Man kan måske sige – og det kan man så glæde sig over – at det dog indtil nu ikke er lykkedes Socialdemokratiet fuldstændig at sætte den gevinst over styr.

Men jeg vil godt lige holde fast i et par realiteter. Siden den nuværende regering kom til, eller siden Socialdemokratiet overtog regeringsansvaret i januar 1993, har regeringen fået ekstra skatteindtægter ind på små 200 mia. kr., små 200 mia. kr. ekstra, fordi det går bedre i dansk økonomi.

Så spørger man sig selv om, hvordan det så kan være, at der i dag kun med nød og næppe og kun ved hjælp af kreativ bogføring er et lille overskud.

Ja, det er jo, fordi størstedelen af den gevinst, der er kommet ind, er blevet brugt til forskellige udgifter, forskellige nye ordninger. Det er realiteten. Og vi spørger os selv, hvordan det kan være, at regeringen nu er nødt til at rumstere med først den ene økonomiske pakke, så den anden økonomiske pakke. Det er nu kommet frem, at regeringen havde planer om her i maj måned at kræve ca. 10 mia. kr. ekstra op i skat. Vi spørger os selv: Hvorfor er regeringen egentlig nødt til det, hvis ikke det netop er, fordi der ikke er styr på udgifterne?

Så jeg vil gerne sige til statsministeren: Jo, det går ganske godt med dansk økonomi, men det sørgelige er, at den konjunkturgevinst ikke er blevet brugt fuldt ud til først at få udryddet underskuddet og siden at begynde at nedbringe gælden. Det er den mere principielle side af det.

Så har vi også haft en god drøftelse i dag af niveauet for offentlige overførsler, som en enkelt familie kan modtage. Nuvel, debatten har taget udgangspunkt i et konkret eksempel, men det er jo tit gennem de konkrete eksempler, man får belyst principperne, og statsministeren har jo selv så sent som i går kommenteret det konkrete eksempel, som jeg har rejst i dag.

Det, jeg glæder mig over, er, at under debatten i dag har socialministeren erklæret, hvad hun vistnok også har gjort i Folketingets Socialudvalg, at regeringen vil foretage en samlet analyse af de forskellige økonomiske ydelser, der bliver udbetalt.

Og jeg vil gerne sige, at socialministeren er en minister, vi har tillid til. Vi regner altså med, at det står til troende, når socialministeren til Jyl-

lands-Posten den 29. maj har udtalt, at der er brug for at se på overførslerne samlet, og at det er næste skridt i en reform af overførselsindkomsterne.

Det er vi enige med socialministeren i, og derfor er vi glade for den erklæring, socialministeren er kommet med i dag. Og på den baggrund, og fordi vi har en aftale med regeringen om bistandsloven, så føler vi ikke noget behov for at vedtage den dagsorden, som fru Pia Kjærsgaard har foreslået, og den vil vi derfor stemme imod.

Så er der jo også fremsat et dagsordensforslag af fru Kirsten Jacobsen om lejeværdien, og jeg skal da gerne sige, at vi synes sådan set, at den debat, vi havde forleden dag, og den dagsorden, som vi var medforslagsstillere til dér, udtrykker det, vi står for, når det gælder lejeværdien.

Men vi må jo erkende ligesom fru Kirsten Jacobsen, at landets vicesstatsminister her til morgen har beriget nationen med nogle udtalelser om, at ministeren er rede til at afskaffe det dyre knæk på lejeværdien af egen bolig. Det vil jeg sige, at temaet er rejst, og vi kan da ikke sige andet, end at det jo er et skridt i den retning, vi vil. Og når nu vicesstatsministeren er indstillet på det, så kan vi jo ikke gøre andet end at stemme for den dagsorden, når den nu er foreslået. Så det er vel, hvad man kan sige om det.

Så vil jeg godt slutte af med nogle bemærkninger lidt i samme boldgade som statsministeren, som – og det vil jeg da gerne kvittere for – nu fandt anledning til nogle mere principielle bemærkninger om det, statsministeren kaldte menneskesynet. Jamen lad os da bare udveksle et par bemærkninger om det.

Statsministeren talte om, at der var nogle, som repræsenterede synspunkter, som han mente bedst kunne betegnes som et koldt egoistsamfund. Jeg blev lidt i tvivl om, hvad det egentlig var, statsministeren sigtede til, men så faldt mine tanker på den her annonce, som en af vore store fagforeninger, HK, har indrykket i alle landets aviser, og som bærer overskriften »Vi synes først og fremmest, du skal være solidarisk med dig selv«.

Det er altså et af landets store fagforbund, der kører en kampagne med overskriften »Vi synes først og fremmest, du skal være solidarisk med dig selv«. Så tænkte jeg, at det var jo nok det menneskesyn, statsministeren tænkte på, da han talte om, at der var nogle, som ønskede et koldt egoistsamfund.